

Interpol

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: Kriminalistika

Садржај

Увод 2

Међународна организација криминалистичке полиције ИНТЕРПОЛ 3

Циљеви и задаци организације 7

Државни централни бирои 8

Историја интерпола 9

Методологија 9

Земље чланице и под-бирои 10

Земље не-чланице 11

Закључак 12

Литература 13

Увод

Период од краја 19. и почетка 20. века у историји се означава као доба бурног развоја многих природних и друштвених наука, али и као период индустријске револуције чији су проналасци омогућили интерну међудржавну сарадњу. То је период исто тако бурног повећања криминала који је често излазио из граница националних држава, па се јавља потреба за координираном међудржавном сарадњом на сузбијању криминала тога доба. Координирана међудржавна сарадња тога доба испољава се у учесталим контактима криминалистичких полиција и све интензивнијој размени података и искустава у борби против криминала.

Тај период карактеристичан је и по израженијим иницијативама за стварање међународне поцијске организације као институције у борби против злочинаца који прелазе националне границе да би избегли казне. Према тим иницијативама, та међународна полицијска институција бавила се међународним апектима злочина по два основа:

а) по основу извршеног дела,

б) по основу личности или његових саучесника у извршењу кривичног дела.

Епилог тих иницијатива представља Први конгрес судске полиције одржан 1914. године у Монаку из учешће 14 земаља, укључујући и представнике из Србије.

Закључци тог конгреса односили су се на:

а) могућност убрзавања и поједностављења хапшења криминалаца,

б) усавршавање метода за идентификацију,

в) успостављање централне међународне картотеке и

г) уједначавање екстрадиционих поступака.

Закључци никада нису реализовани због Првог светског рата.

Међународна организација криминалистичке полиције ИНТЕРПОЛ

Као датум оснивања Међународне организације криминалистичке полиције ИНТЕРПОЛ, узима се 3. септембар 1923. године, када је почео Међународни конгрес полиције у Бечу на коме је основано Међународно полицијско удружење. У раду конгреса учествовало је 138 делегата из 20 земаља, рачунајући и 71 представника аустријске полиције. Први председник је био Јохан Шобер, аустријски шеф полиције. Удружење је настојало да развије што тешњу сарадњу са националним криминалистичким полицијама, али због заштравања међународне ситуације нарочито анексијом Аустрије од стране Немачке,

оно престаје активније да ради крајем тридесетих година.

Ова организација је 1934. године упозорила Немачку полицију о завери против Адолфа Хитлера. Ова епизода је послужила као претеча за оно што се десило током Другог светског рата када су Комисија и њени досијеи пали у руке нациста. Штаб је премештен у Берлин, за председника је постављен Рајнхард Хенрих и постоји сумња да су тадашњи досијеи коришћени у нацистичком уништавању Јевреја.

После завршетка Другог светског рата главни иницијатор реактивирања рада Међународног полицијског удружења са новим основама био је тадашњи потпредседник удружења Белгијанац Florent Louwage. Тако је већ 3. јуна 1946. године у Бриселу одржана Међународна конференција полиције на којој један од основних закључака је био формирање тзв. Међународне комисије криминалистичке полиције, са седиштем у Паризу. Промене друштвених, политичких и војних односа тога времена неминовно су се рефлектовале на рад ове организације, па је на 25. заседању Генералне скупштине у Бечу 1956. године донет нови статут и усвојен садашњи назив Међународна организација криминалистичке полиције – ИНТЕРПОЛ.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com